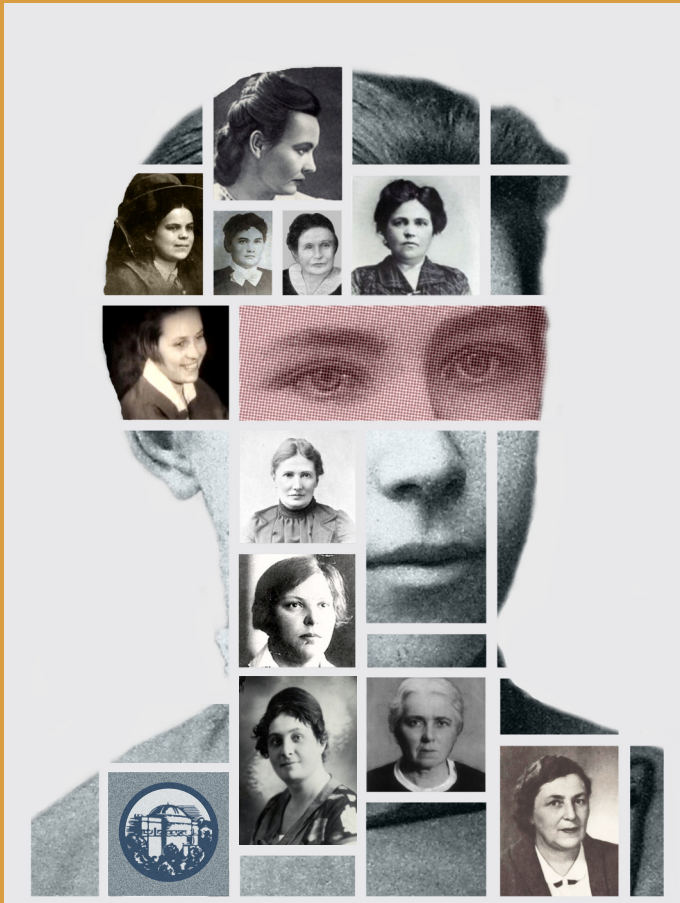

ПЕДАГОГІНІ

Виставка Педагогічного музею

*Їхні долі захоплюють,
їхній внесок вражає,
їхній приклад надихає.*

Жіночі постаті в історії досить часто є маловідомими і зазвичай лише тому, що вони – жіночі. Століттями внесок жінки в історію применшувався, а самим жінкам відводилася виключно сімейно-побутова сфера діяльності. Українки ніколи не обмежувалися лише роллю дружин, матерів, берегинь домашнього вогнища.

Педагогині, науковиці, письменниці, громадські діячки, вони нарівні, пліч-о-пліч з чоловіками творили історію України. Талановиті, сильні, натхненні, найкращі представниці своїх професій зробили колосальний внесок в українську науку, освіту, культуру.

Вони володіли приголомшливою силою духу, надзвичайним інтелектом, не боялися ризикувати і, безумовно, випереджали свій час.

Виставка «Педагогині» присвячена як відомим, так і незаслужено забутим постатям українських науковиць, педагогинь, дитячих письменниць, ювілеї яких відзначаємо у 2018 році. Це історії 12 жінок, без спадщини яких неможливо уявити українську освіту і виховання. Серед них: Марія Грінченко, Олександра Єфименко, Тетяна Бугайко, Надія Шульгіна-Іщук, Олена Журлива, Людмила Старицька-Черняхівська, Євгенія Ярошинська, Наталя Забіла, Ольга Дорошенко, Марія Пригара, Любов Забашта, Наталя Мірза-Авакянц.

ЗАБІЛА НАТАЛЯ

1903 - 1985

Освіта:

Харківський інститут народної освіти

Географія діяльності: Люботин,
Харків, Київ, Казахстан

Творчість

- «Ясочина книжка» (1934)
- «Під ясним сонцем» (1949)
- «Веселим малюкам» (1959)
- «У широкий світ» (1960)
- «Оповідання, казки, повісті» (1962)
- «Стояла собі хатка» (1974)
- «Рідний Київ» (1977)

Письменниця, поетеса, перекладачка, критикиня, літературознавчиня, громадська діячка, вчителька. Редакторка журналу «Барвінок» (1945—1947), очільниця Харківської письменницької організації, голова комісії дитячої літератури у Спілці письменників України, член редколегії «Дитвидаву». Авторка близько 200 книжок для дітей, серед яких — вірші, оповідання, повісті, п'єси, драматичні поеми. Авторка підручників «Читанка» (1933, 1939) для молодших школярів. На творах Наталі Забіли виросло кілька поколінь дітей. Критики характеризували її творчість як «материнську пісню, цікаву, барвисту, розумну, клопітку, дбайливу», а в передмові до одного з видань Наталю Забілу названо «однією з найвидатніших українських письменниць, які пишуть для дітей».

*«Для дітей треба писати так само добре,
як і для дорослих, тільки трохи краще»*

Н. Забіла

ЗАБІЛА НАТАЛЯ

Н. Забіла 1970-ті рр.

Цікаво:

- Наталя Забіла походила з дворянського роду з великими мистецькими традиціями. Серед її предків — поет-романтик Віктор Забіла та відомий академік-скульптор Парамон Забіла (дід поетеси)
- У 1972 р. стала першим лауреатом премії імені Лесі Українки за п'єсу «Перший крок» та драматичну поему «Троянові діти»
- 1988 р. засновано літературну премію імені Наталі Забіли за найкращий літературний твір та найкраще ілюстрування

«Вона була дуже красива ніжною і мрійною жіночою красою з правильними рисами обличчя, тонкими крилатими бровами й довгими віями, за яким сяли карі сонця її чудесних, глибоких, як щастя, очей. Це була Наталя Забіла»

В. Сосюра

Н. Забіла. (кадр з документальної

**Наталя Забіла
Портрет худ. Володимира Решетнікова та
Галини Сокирнікової**